

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- utrzymanie w mocy rejestracji unijnego znaku towarowego nr 3 472 974 LUTAMAX dla następujących towarów:
 - Klasa 5: Leki dla ludzi i zwierząt; Dietetyczne substancje przystosowane do celów medycznych; Suplementy diety przystosowane do celów medycznych i dietetycznych; Preparaty witaminowe przystosowane do celów medycznych i dietetycznych; Preparaty do pielęgnacji oczu (do celów farmaceutycznych); żadne z wymienionych towarów do celów weterynaryjnych;
 - Klasa 29: Dietetyczne preparaty żywieniowe i suplementy żywnościowe nieprzystosowane do użytku medycznego (należące do klasy 29); Oleje i tłuszcze jadalne;
 - Klasa 30: Dietetyczne preparaty żywieniowe i suplementy żywnościowe nieprzystosowane do użytku medycznego (należące do klasy 30);
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2022 r. – Engineering – Ingegneria Informatica / Komisja i REA

(Sprawa T-222/22)

(2022/C 237/87)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Engineering – Ingegneria Informatica SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Villata, L. Montevecchi i C. Oncia)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejska Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, stwierdzenie niezgodności z prawem i bezskuteczności, w każdym razie orzeczenie nieważności: a) „Letter of Conclusion – ref. Ares (2021) 7900224 -” z dnia 21 grudnia 2021 r., Komisji Europejskiej (Directorate-General for Research & Innovation, Directorate H Common Implementation Centre H.2 – Common Audit Service) – ref. CAIA389007; b) Final Audit Report załączonego do Letter of Conclusion Ares (2021) 7900224; c) „Confirmation Letter Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych (REA) REA. C – Future Society C.2 – Secure Society z dnia 23 lutego 2022 r.” (pismo w sprawie uzupełnienia braków); d) noty debetowej Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych nr 3242202693 z dnia 23 lutego 2022 r. (nota debetowa);
- uznanie za kwalifikowalne koszty, które zostały wyłączone z „Eligible Costs” w rozumieniu Grant Agreement Dogana i w konsekwencji uznanie prawa Engineering do uwzględnienia takich kosztów w celu ustalenia całkowitej kwoty subwencji przewidzianej przez wspomnianą umowę i w każdym razie stwierdzenie braku prawa Komisji do odzyskania tych kwot;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania przez Komisję Europejską i Europejską Agencję Wykonawczą ds. Badań Naukowych, postanowień Grant Agreement zawartej pomiędzy stroną skarżącą a tą agencją.

- W tym względzie zostało podniesione, że pismo w sprawie uzupełnienia braków i nota debetowa oparte są na wyniku audytu Komisji Europejskiej, która bezprawnie wykluczyła z kwalifikowalnych kosztów w rozumieniu Grant Agreement, której skarżąca była członkinią, w celu skorzystania z subwencji w niej przewidzianych, bonusów przyznawanych pracownikom na podstawie ogólnych celów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia uzasadnionych oczekiwań skarżącej.
- W tym względzie zostało podniesione, że z kontekstu poprzednich programów subwencji, których skarżąca była członkinią (w szczególności, „7th Framework Programme”), wynika że system wynagrodzeń wyłączony z zaskarżonych aktów, jednakże zbadany przez Komisję Europejską, został przyjęty bez zastrzeżeń.
 - Nieuzasadniona zmiana stanowiska przez Organ w przedmiocie kwalifikowalności bonusu stanowi zatem naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań, której istotność została wielokrotnie potwierdzona przez Trybunał Sprawiedliwości i niniejszy Sąd.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej wykładni Grant Agreement „Dogana” i właściwych postanowień umownych, w zakresie w jakim wyłączają one kwalifikowalne koszty, na podstawie dosłownej treści samej umowy, z powodów przedstawionych w ramach zarzutu pierwszego.

**Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2022 r. – Casablanca Clothing / EUIPO – Adrien
(CASABLANCA TENNIS CLUB)**

(Sprawa T-228/22)

(2022/C 237/88)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Casablanca Clothing Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Cléry i C. Devernay, avocats)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Adrien SARL (Marsylia, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego CASABLANCA TENNIS CLUB – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 1 471 645

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 lutego 2022 r. w sprawie R 1186/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- dokonanie rejestracji części europejskiej międzynarodowego znaku towarowego CASABLANCA TENNIS CLUB nr 1 471 645;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
